

NESTALI PILOT

mome ocu (1922—1944)

Lice ti nije sagnjilo
kao drugima — na primer,
ko-pilotu, video sam ga

juče. Lice mu je kačamak;
njegova žena i kćerka,
neuke sirotice, bulje

kao da će se on začas sastaviti.
Podneo je više zala no Jov.
Ali tebi lice nije sagnjilo

kao drugima; pocrnelo je
i otvrdlo kao abonos,
a crte su bivale sve jače

izražene. Da te mogu domamiti
da se vratiš na jedno veče
i spustiš sa svoga prinudnog

kruženja, dodirnuo bih te,
čitao tvoje lice kao što Dalas,
mangup i tvoj mitraljezac,

sada, sprženih očiju, čita
izdanja štampana Brajovim pismom
Dodirnuo bih ti lice kao ravnodušni

učenjak originalnu stranicu.
Otkrio bih te, ma koliko strašnog,
i ne bih te odao;

od tvoga lica ne bih načinio
tvoju ženu, niti Dalasa,
ni ko-pilota Džima. Mogao

bi se vratiti svom ludom
kruženju; ne bih nastojao
da potpuno shvatim šta

ono tebi znači. Samo znam
ovo: kadgod te vidim,
kao što sam te u životu

video bar jednom godišnje,
kako se vrtiš preko pustara neba
kô neki sićušan, afrički bog,

osećam se mrtvim. Kao da sam ostatak
života nekakvog neznanca,
čim te sledim u stopu.

Glave nakrenute ka nebu,
ne mogu se odlepići od zemlje,
a ti ponovo nadlećeš,

savršen, brz, i nesklon
da mi kažeš da ti dobro
ide, ili da je greška

smestila tebe u taj svet
a mene u ovaj; il da je zla sreća
smestila te svetove u nas.

»CEO SVET TUŽNO RAZGOVARA
SAM SA SOBOM«

Ruku punih peska, govorim:
uzmi, ovo sam uštedeo;
ovo sam stekao svojim genijem,
i zato što te volim...

uzmi, požuri.
Evo, ostavljam sve.
A onda oslušnuh:
nisam govorio ništa;
od svega onog što je ušlo
u sastav jezika
i onoga što znam o njemu
odabrao sam te reči
»uzmi, požuri«
a ti me nisi mogla čuti.

Nisam rekao ništa.
A onda odlazim,

spremajući se da pođem u drugu ulicu
kad si se ti, pomešana između
sna i delirijuma, okrenula

i pružila mi prazan džak:
uzmi ga, prijatelju,
ja se ne vraćam. Nagoveštaj
cveta što ti balansira na usni.

PREDSEDNIK OBILAZI SIROTINJSKE
ČETVRTI

Pomeranim, izgubljenim glasom
on uzvikuje: Čudo!
Zatim dobacuje deci
venac škorpija,
uzjahuje svoju belu ragu
i otpuzava u tamu,
pušeći pomorandžu.

KLOPKA

U staroj stolici
nađoh još jednu stolicu;
manju, ali meni zgodniju
za sedenje.
U toj stolici
nađoh još jednu stolicu;
manju, ali meni višestruko
udobniju za sedenje.
U toj stolici
nađoh još jednu stolicu;
bila je manja i
čimila se stvorenom
baš za mene.
U toj stolici,
još jednu;
bila je vrlo mala,
tako mala da sam jedva
mogao ustati s nje.
U toj stolici
pronađoh opet jednu,
u toj još jednu
i još jednu, sve dok se
ne nađoh da sedim na
tako maloj stolici
da je bilo teško
reći da uopšte sedim
na stolici.
Nisam mogao ustati
a ni pasti, i niko
nije mogao uhvatiti.

BOKSOVANJE SA SENKOM

Ponekad maltene uspeš da udariš.
Onda ti se desi da ga dlanima uopšte ne vi
diš

ili da njegovo prisustvo bude uteha
za trenutak.

On kaže: video sam te sinoć kako se vučeš
četvoronoške.

On kaže: Kako to da stalno hoćeš da budeš
nešto drugo, kako to da svoj život nikada
ne shvataš
ozbiljno?

A ti kažeš: Čuti! Zar nije dosta
što kažem da te volim, što ti dajem sve!

S rukom na podbratku, on kreće preko
sobe i kaže: Kako si velik!

Hodi, hodi da te dodirnem, kažeš ti.

On se približi. Hodi bliže, kažeš ti.
On se približi. Zatim. *Tras!* Onda
počneš ispočetka, kružiš i kružiš
po sobi, sobi koja biva sve veća
i veća, sve tamnija i tamnija. Crni mesec.

Preveo sa engleskog
Vlada Stojiljković

miroslav demak

dve pesme

MAJ

(Otelo)

Sa grane visi maj
Mesec se ogleda u krvi

Pojavljuje se Izvlače ga iz vode
Govori Venecija Umesto drveća
Olovni krovovi Sakati senatori
Komadaju vlastitu decu Sprečavaju more
U potkrovlju Lazareta Krilati lav
Čeka na Maura Na brodovima
Griva poput zastave

U maju se naglo razum spušta u žita
Osim života ničega i nema Ostaje im
Samo da stoje Čekaju odrubljivanje
Tri zrnca pod jezikom Praznim
Haronovim grobovima
Smrt unapred čeka na svako rođenje

Sa grane visi Venecija
Mesec u krvi čelo pere

FEBRUAR

(Ričard III)

A kralj nam pade upravo sade
Kada u šumi izvora nema
Donesite dakle kralju
Barem ogledalo

Crtao si sam sebi školicu
Na stepeništu uspeha
(Toliko stepenika gore a samo
Jedan dole)
Što imaš na dlanu Ričarde III
Nećeš preskočiti na jednoj nozi

Znaš da si jedan
Iz velike galerije kraljeva
A nisi shvatio smešno u ogledalu
U njemu nema promene
A tvoja kruna već se smestila
Na tuđoj glavi

Nasmeši se i oprosti ogledalu
Bivši kralju

Sa slovačkog preveo autor